

A VESZPRÉM MEGYEI BÍRÓSÁG, MINT MÁSODFOKÚ BÍRÓSÁG
1.Mf. 21.407/2009/4. szám

Dr. Tordai J.
Amatt
01.15
Tordai
2009-12-22
Példány:
Az ügyirat sorszáma: 24.52/2009

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Veszprém Megyei Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet KKI Jogsegélyszolgálat (1388 Budapest, Pf. 52.) által képviselt **S Z** (..... szám alatti lakos) **felperesnek** – Dr. Farkas Gergely (1125 Budapest, Kútvölgyi u. 24/A.) ügyvéd által képviselt **Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság** (8200 Veszprém, Bajcsy-Zs. u. 2.) **alperes ellen, szolgálati idő megállapítása és pótlék megfizetése** iránt indított perében, a **Veszprémi Munkaügyi Bíróság 2.M. 52/2009/15.** sorszámú ítélete ellen, **az alperes 16.** benyújtott és **Mf. 3.** sorszám alatt részletesen indokolt fellebbezése folytán meghozta az alábbi

ÍTÉLETET :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét **helyben hagyja;**

a bíróság **kötelezi** az alperest, hogy **fizessen meg 15 napon belül** a felperesnek **további 34.786.-(Harmincnégyezer-hétszáznyolcvanhat) Ft** tőkét.

A fellebbezési illetéket **az Állam viseli.**

A bíróság **kötelezi** az alperest, hogy **fizessen meg** a felperesnek **15 napon belül 20.000.-(Húszezer) Ft** másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek **helye nincs.**

INDOKOLÁS :

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy 2006. január 1.-től továbbra is jogosult veszélyességi pótlékra, valamint az ez alapján járó pótszabadságra, kérte az alperes

Független Rendőr Szakszervezet
Központi Koordinációs Iroda
Érk.: 2010 JAN 12
Iktatószám: H-184-14/2010.

1.Mf. 21.407/2009/4. szám

kötelezését az elmaradt veszélyességi pótlék, annak a középidőtől számított törvényes késedelmi kamatainak megfizetésére, 2001. február 1.-től kérte évi 10 nap pótszabadság kiadását, kérte annak megállapítását is, hogy 2001. február 1.-től 2005. december 31.-ig a szolgálati idő 1,2-szeres kedvezményes számítására jogosult.

A keresetét arra alapította, hogy a veszélyességi pótléka folyósításának megszüntetését követően is fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban teljesít szolgálatot. A szolgálati idő 1,2-szeres számítására a jogviszony fennállására tekintettel is jogosult, annak megállapítása és a munkáltató általi nyilvántartása nem évült el.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Érdemi védekezése szerint a felperes nem bizonyította, hogy a napi szolgálat teljesítési idejének több, mint 50 %-át egészségkárosító kockázatok között tölti. A szolgálati idő kedvezményes számítására vonatkozó igénye elévült, ezért követelését a 2005. november 28. napját megelőző időszakra nem érvényesítheti.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg felperesnek 762.683.- Ft elmaradt veszélyességi pótlékot, ezen összeg után 2007. november 15. napjától a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte az alperest adja ki felperesnek a pótszabadságot 2001. február 1. napjától kezdődően, megállapította, hogy felperes jogosult 2001. február 1. napjától 2005. december 31. napja közötti időszakban a szolgálati idő 1,2-szeres számítására. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy felperes 2001. február 1. napjától bűnügyi technikus beosztásban alperesnél hivatásos állományban teljesít szolgálatot. 2001. február 1. napjától kezdődően veszélyességi pótlékot kapott, melyet alperes 2005. december 31.-i hatállyal megvont, a pótlék folyósítása idejére sem biztosította alperes a szolgálati idő 1,2-szeres számítását a felperesnek.

A Hszt.-nek az egészségkárosító kockázatokra, a fokozottan veszélyes szolgálati beosztásokra, azok tartalmára és tartamára vonatkozó rendelkezéseit összevetette a felperes részletesen idézett munkaköri leírásában meghatározott, a felperes által naponta elvégzendő napi feladatokkal.

Az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel, a bizonyítékok részletes értékelése, így K Z , H A tanúvallomásai, az alperes 2464/1-1/2009. sorszámú jelentése, kimutatása, és a biztonsági adatlapok alapján megállapította, hogy felperes egészségkárosító kockázatnak kitett beosztásban, biológiai kóroki tényezők között teljesít szolgálatot. A szolgálati jogviszony keretében a munkáltatói jogkört gyakorló eljárónak jogszabályon alapuló kötelessége a hivatásos állomány tagja részére az egészséges és biztonságos szolgálatteljesítés feltételeit biztosítani, felmérni a szolgálatteljesítés egészségügyi kockázatát, a veszélyforrásokat, s az azokkal szembeni védekezés formáit. A munkáltató ezért nem hivatkozhat arra, hogy nem tartotta nyilván az egészségügyi kockázatot jelentő veszélyforrásokat és azt az időt, amelyet eltölt a felperes ezen kockázatoknak biológiai kóroki tényezőknek kitéve, ezért jogosult az illetménypótléokra. A pótlék mértékét 2006. január 1.-től kezdődően 36.800.- Ft illetményalap figyelembevételével annak 45 %-ában, 2006. évre

1.Mf. 21.407/2009/4. szám

198.720.- Ft, 2007. évre 198.720.- Ft, 2008. évre 208.710.- Ft, 2009. évre 9 hónapot figyelembe véve 156.533.- Ft, összesen 762.683.- Ft összegben állapította meg.

A Hszt. 2005. december 31.-ig hatályos 329.§. (1) bekezdés c) pontja alapján megalapozottnak találta a keresetet a 2001. február 1. és 2005. december 31.-e közötti időszakra vonatkozó 1,2-szeres szolgálati idő számítására vonatkozóan. Ezen igényt érintően nem tartotta alaposnak alperes elévülési kifogását, miután a felperes jelenleg is hivatásos szolgálati jogviszonyban áll, így az alperes szolgálati idő nyilvántartására, annak kezdő időpontjára és a kedvezmények számítására vonatkozó munkáltatói kötelezettsége nem szűnt meg. A Hszt. 90., 92.§.-a alapján, az egészségkárosító kockázatoknak kitett beosztás betöltésére figyelemmel felperes pótszabadságra is jogosult, amelyet a jogviszony fennállására tekintettel alperesnek természetben kell kiadnia. Álláspontja szerint a pótszabadságra való jogosultság körében nem a beosztás megnevezése, hanem az a tény az irányadó, hogy a felperes biológiai anyagok feldolgozása, rögzítése közben fertőzésveszélynek van kitéve, ebben a tekintetben elegendő a fertőzés lehetősége is. Az alperes kamatfizetési kötelezettségéről az Mt. 159.§.-a alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogszabálysértő, mert a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem volt bizonyított, hogy a felperes napi szolgálatteljesítési idejének több mint 50 %-át egészségkárosító kockázatok között tölti. Az elsőfokú bíróság olyan felperesi állításokat fogad el bizonyítottnak, melyek tekintetében semmilyen bizonyítékot nem bocsátott a bíróság rendelkezésére. A felperes munkatársainak tanúvallomását a felperes javára eltúlzott mértékben értékelte. Felperes jogszabály szerinti szükséges mértéket nem tudta igazolni, ezért nem illeti meg a veszélyességi pótlék és pótszabadság sem. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy felperes kedvezményes 1,2-szeres szorzóval történő szolgálati idő számításra jogosult a keresetben megjelölt időszakban. Felperes e körben sem bizonyította azt a jogszabályi feltételt, hogy fokozott igénybevétellel és veszéllyel járó beosztásban teljesít szolgálatot és az egészségkárosító kockázatok között töltött szolgálat teljesítési ideje eléri a napi szolgálatteljesítési idő több, mint 50 %-át. Hivatkozott arra is, hogy felperes igénye e körben jelentős részben elévült, igényét a 3 éves elévülési időre figyelemmel a 2005. november 28. napját megelőző időszakra nem érvényesítheti.

A felperes helyes indokainál fogva az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A másodfokú eljárás során keresetét felemelte és további 34.786.- Ft, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

1.Mf. 21.407/2009/4. szám

A peradatok szerint a felperes bűnügyi technikai beosztásban dolgozik az alperesnél. Munkaköri leírása szerint a napi feladatok körében a felperes a helyszíni szemlén a helyszíni nyomok felkutatását, előhívását, rögzítését, bűnügyi fényképészeti munkákat végez, videofelvételeket készít, meghatározott személyi nyilvántartással összefüggő ujj- és tenyér lenyomatolást, nyombiztosítást, nyomrögzítést, a gyanúsítottak nyilvántartásba vételét végzi, részt vesz a bűnügyi akcióban, figyelőszolgálatokban, rendkívüli halálesetknél megtartott helyszíni halottszemle során ellátja a bűnügyi technikai munkát, a halottat mozgatja, a halottszemlék alkalmával a holttestek vetkőzteti, hatósági boncolásokon vesz részt, a helyszínen nem csomagolható anyagmaradványok szállítását végzi.

A rendőrség épületében olyan körülmények között dolgozik, hogy a helyszínelésen talált ruhák egyéb nyomok szárítására a rendőrség nem rendelkezik külön szárítóhelyiséggel, szárításra az alperes tapolcai kapitányságán épületében kerül sor, ott ahol a felperes egész nap tartózkodik, a nyomok előhívására szolgáló porokat is itt, a rendőrség épületében tárolják, a műanyagflakonokat egyéb helyiség hiányában az iroda padozatán töltik fel.

A felperes szakértői véleményt csatolt a bűnügyi technikus által felhasznált vegyi anyagok mibenlétére, egészségkárosító hatására vonatkozóan, amellyel az általa használt anyagok egészségkárosító hatásait kívánta bizonyítani. Bár a csatolt szakvélemény más perben készült a felperes által betöltött munkakör alapján ez a szakértői vélemény alkalmas volt annak a felperesi állításnak az igazolására, hogy a munkavégzése során felperest folyamatos egészségkárosodás éri, főként a vizsgálathoz rendszeresített porok használata következtében, valamint a DNS-minták vétele, a beteg és fertőzött, valamint halottaktól történő mintavétel esetén. A szakértői vélemény szerint a bűnügyi nyilvántartásba vétel során bekövetkező fizikai kapcsolatból eredő fertőzésveszély mértékének megállapítására igazságügyi orvosszakértő illetékes, szakvélemény nélkül is helytálló a felperes hivatkozása, hogy ezekben az esetekben pusztán a fizikai kapcsolatból eredően a fertőzési veszély megállapítható.

Jelen perben szakértői vélemény a vegyi anyagok tárolása tekintetében, illetve helyszíni szemle nem történt, azonban a felperes nyilatkozata, s alperes által nem vitatott körülmények, amelyeket tanúvallomások is igazolnak, arra utalnak, hogy az alperesnél felhasznált vegyi anyagok tárolása az alperesi munkáltatónál is szakszerűtlen, emiatt abban az irodahelyiségben, ahol idejének jelentős részét tölti a felperes, állandó egészségkárosodásnak van kitéve.

Bár van szükséges védőfelszerelés rendszeresítve az alperesnél, ez nem zárja ki teljesen az egészségkárosító kockázatot. A csatolt szakvélemény is csak azt rögzíti, hogy a nyomrögzítésre használt vegyi anyagok használata megfelelő védőfelszerelés hiányában fokozatosan egészségkárosító hatást fejt ki.

A felperes által elvégzett rabosítások, a helyszíni szemle során elvégzendő tevékenységek a szakvéleménnyel és a perbeli tanúvallomásokkal összefüggésben az elsőfokú bíróságnak azt az álláspontját erősítik meg, hogy a nyomok felkutatása, rögzítése során közvetlenül érintkezhet olyan anyaggal, amely biológiai kórokozó tényezőt jelent, a nem csomagolható anyagmaradványok szállítása során a bomlási termékek szintén egészségügyi kockázatot

1.Mf. 21.407/2009/4. szám

jelenthetnek számára. A nyomkutató vegyszereket tartalmazó bűnjelek csomagolása folytán vérrel és testnedvekkel érintkezhet felperes, mely biológiai kórokozó tényezőt jelent.

A felperes munkakörülményeit illetően az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokot helyesen értékelt. Az a körülmény, hogy a tanúk a felperes munkatársai, nem teszik vallomásukat megalapozatlanná, felperes irányában elfogulttá, éppen a közvetlen munkatársak azok, akik a legjobban ismerik a felperesi munkakörülményeket.

Az alperes is elismerte, hogy a helyszíneléskor, a nyomrögzítéskor a felperes egészségkárosító anyagokkal dolgozik, ami mindenképpen kockázatot jelent a felperes számára. Ilyen összefüggésben a más perben készített toxikológiai vélemény alkalmas volt a felperesi állítások igazolására. A munkakörülményekre vonatkozóan a tanúk egyértelműen nyilatkoztak arra, hogy a helyszínelésen talált ruhák és egyéb nyomok szárítására a rendőrség nem rendelkezik külön szárítóhelyiséggel, a vegyi anyagoknak nincs elkülönített tárolóhelye. Mindez a más perben készített szakvéleménnyel együtt alkalmas annak igazolására, hogy felperes jelenleg olyan munkakörülmények között dolgozik teljes munkaideje alatt, amely miatt folyamatos egészségkárosító kockázatnak van kitéve a munkahely szakszerűtlen kialakítása következtében.

A tanúknak nem azt kellett bizonyítani, hogy a felperes a munkaidőből mennyit, hány %-ot végez ilyen egészségkárosító kockázatoknak kitett körülmények között. Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a Hszt. alapján a szolgálati jogviszony keretében a munkáltatói jogkör gyakorlója köteles a hivatásos állomány részére az egészséges és biztonságos szolgálatteljesítés feltételeit biztosítani, felmérni a szolgálatteljesítés egészségügyi kockázatát, veszélyforrásokat és azokkal szembeni védekezés formáit. A munkáltató ezért nem hivatkozhat arra, hogy nem tartotta nyilván az egészségügyi kockázatot jelentő veszélyforrásokat, s azt az időt, amelyet eltölt a felperes ezen kockázatoknak a biológiai kórokozó tényezőknek kitéve. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg felperes előadása, más perben készített szakvélemény, egyéb peradatok alapján, hogy a munkaköri leírására és a ténylegesen elvégzett munkája alapján, hogy felperes munkaideje jelentős részét egészségkárosító kockázatok között végzi. Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a felperes korábban ugyanezen beosztására, munkakörére figyelemmel veszélyességi pótlékban részesült. Ilyen peradatok alapján helyesen állapította meg, hogy a felperes egészségkárosító kockázatnak kitett beosztásban teljesíti szolgálatát, s a biológiai kórokozó tényezők között végzi tevékenységét, ezért az alperes köteles az elmaradt veszélyességi pótlék és ezen összeg után számított késedelmi kamat megfizetésére.

Alapítván hivatkozott az alperes a szolgálati idő 1,2-szeres kedvezményes számítására vonatkozó felperesi igény elévülésére. A Hszt. szabályai alapján a szolgálati jogviszonyból származó követeléseket 3 éven belül kell érvényesítenie. A felperesnek azonban ez az igénye nem pénzügyi követelés. Felperes jelenleg is hivatásos szolgálati jogviszonyban áll, így a szolgálati jogviszony fennállására figyelemmel a szolgálati idő nyilvántartására, kezdő időpontjára és kedvezményes számítására vonatkozó munkáltatói kötelezettség elévülése nem állapítható meg.

1.Mf. 21.407/2009/4. szám

A Hszt. 2005. december 31.-ig hatályos 329.§. (1) bekezdés c.) pontjának helyes értelmezése körében a felperes ezen időszakban a jogszabályi feltételeknek megfelelően teljesített szolgálatot az alperesnél, ezért a szolgálati idő 1,2-szeres számítására jogosult.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárás során a felperes kereseti kérelmet az elsőfokú ítélet meghozatalától a fellebbezési tárgyalásig eltelt 2 hónapot figyelembe felemelte, a keresetváltogatás jogszabályi tilalmának hiányában a másodfokú bíróság az alperest veszélyességi pótlék címén további 34.786.- Ft megfizetésére kötelezte.

Az alperes fellebbezése a kereset teljes elutasítására irányult, ez értelemszerűen magában foglalta a felperes kereseti kérelmének 2001. február 1.-től számított évi 10 nap pótszabadság kiadására vonatkozó igényét is.

Bár ezt a fellebbezési kérelmét az alperes külön nem indokolta, helytálló volt az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a pótszabadságra való jogosultság körében a bírói gyakorlat alapján nem a beosztás megnevezése, hanem az a tény irányadó, hogy a felperes biológiai anyagok feldolgozása, rögzítése közben fertőzésveszélynek van kitéve, elegendő e körben a fertőzésveszély lehetősége is. A Hszt. 92.§.-a alapján helytálló volt az a rendelkezése, amikor a kereseti kérelemben megjelölt időponttól kezdődően pótszabadság kiadására kötelezte az alperest.

Mindezen indokokra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését a Pp. 253.§. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 62.§.(1) bekezdés i.)pontja értelmében tárgyi illetékfeljegyzési jogos per. Miután a perveztes alperes az Itv.5.§.(1) bekezdése alapján személyes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére nem kötelezhető, a fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI. 26.) IM.sz. rendelet 14.§.-a alapján az Állam viseli.

A perben az alperes perveztes lett, ezért a bíróság a Pp. 78.§.(1) bekezdése alapján kötelezte alperest a felperesi képviselő javára a 32/2003.(VIII. 22.) IM. sz. rendelet 3.§. (5) bekezdése alapján megállapított jogtanácsosi munkadíjából álló másodfokú perköltség megfizetésére.

V e s z p r é m, 2009. december 1.

Dr. Sepsi Erika *sK.*
a tanács elnöke

Dr. Kovácsfi László *sK.*
előadó bíró

Katonáné Dr. Papp Zsuzsanna *sK.*
bíró

A kiadvány hitelesítől

Spandi Eszter

